

NORGES HØYESTERETT

D O M

avsagt 4. mai 2021 av Høyesterett i avdeling med

dommer Magnus Matningsdal
dommer Aage Thor Falkanger
dommer Arne Ringnes
dommer Wenche Elizabeth Arntzen
dommer Espen Bergh

HR-2021-954-A, (sak nr. 20-127734SIV-HRET)
Anke over Borgarting lagmannsretts dom 12. juni 2020

Moods Wholesale AS' konkursbo (advokat Johnny Johansen)

mot

Barnas Hus Norge AS (advokat Johannes Sundet – til prøve)

S T E M M E G I V N I N G

- (1) Dommer **Falkanger:**

Sakens spørsmål og bakgrunn

- (2) Saken gjelder spørsmål om prisfall på leverte varer som følge av konkursboets opphørssalg gir rett til erstatning etter dekningsloven § 7-8.
- (3) Moods Wholesale AS (Moods Wholesale) ble stiftet 15. januar 2010 som et datterselskap av Moods of Norway AS. Selskapet designet, produserte og solgte klær av merket Moods of Norway. Salget skjedde gjennom egne utsalgsbutikker, egen nettbutikk og ved engrossalg til andre klesbutikker. Moods Wholesale hadde en egen kolleksjon med barneklær, kalt Moods of Norway Kids. I 2014 inngikk Moods Wholesale en leverandøravtale om denne kolleksjonen med Barnas Hus Norge AS (Barnas Hus), som er en kjede som blant annet selger barneklær gjennom 26 butikker rundt om i landet. Leverandøravtalen ga de overordnede rammene for samarbeidet. Avtalen var løpende og kunne sies opp med tre måneders varsel. Den innebar ingen kjøpsplikt, og de enkelte butikkene i Barnas Hus gjorde egne bestillinger hos Moods Wholesale basert på vilkårene i leverandøravtalen.
- (4) Gjennom såkalte «vareråd», som bestod av Moods Wholesales designere, daglig leder og kunder, ble det besluttet hvilken veiledende utsalgspris varene skulle ha. Barnas Hus deltok som kunde i varerådene. Den veiledende utsalgsprisen gjaldt for salg fra butikker som tilhørte Moods Wholesale selv, Barnas Hus og øvrige kunder.
- (5) Innkjøpsprisen til Barnas Hus ble fastsatt ut fra en kalkyle basert på den veiledende utsalgsprisen.
- (6) Både Moods Wholesale og morselskapet Moods of Norway AS ble slått konkurs 20. september 2017. Før konkursen hadde butikkene til Barnas Hus samlet bestilt varer fra Moods Wholesale for 2 765 550 kroner, inklusive merverdiavgift. På konkurstidspunktet hadde Moods Wholesale levert varer til disse butikkene for 1 078 495 kroner, inklusive merverdiavgift. De resterende delene av ordrene er ikke blitt levert. Fakturaene for de leverte varene forfalt til betaling 2. oktober 2017.
- (7) I e-post 29. september 2017 fremmet Barnas Hus et krav om erstatning, blant annet fordi verdien på de leverte varene hadde falt som følge av konkursen. Det ble opplyst at kravet var høyere enn de ubetalte fakturaene for de leverte varene.
- (8) Boet solgte aktivaene i de to selskapene samlet til Retail Drift AS, som også overtok husleiekontrakter til butikkene. Den 6. oktober 2017 begynte Retail Drift AS å selge varelageret fra disse butikkene og via Internett. Salget skjedde til en pris som lå 30–50 prosent lavere enn den veiledende utsalgsprisen. Dette gjaldt også barnekolleksjonen. Som følge av denne nedsettelsen måtte Barnas Hus redusere sine utsalgspriser betydelig.

- (9) I e-post 10. oktober 2017 til bostyrer utdypet Barnas Hus sitt krav om erstatning. Selskapet fastholdt at det samlede erstatningskravet var høyere enn skyldig beløp for de leverte varene, og at kravet ville bli motregnet mot fakturaene.
- (10) Ved stevning 14. september 2018 til Oslo tingrett tok konkursboet ut søksmål mot Barnas Hus med krav om at fakturaene for de leverte varene skulle betales. Boet anførte at Barnas Hus ikke hadde rett til å gjøre opp ved motregning – dels fordi avtalen mellom partene avskar motregning, dels fordi en faktoringavtale innebar at fakturakravene ikke inngikk i boet ved konkursåpningen. Uansett mente boet at Barnas Hus ikke hadde et erstatningskrav som følge av at varene var solgt til Retail Drift AS til den lave prisen.
- (11) Oslo tingrett avsa 22. mars 2019 dom med slik domsslutning:
- «1. Barnas Hus Norge AS skal betale
1 078 495 – enmillionsyttiåttetusenfirehundreog nittifem – kroner til Moods Wholesale AS' konkursbo, med tillegg av forsinkelsesrenter beregnet fra 2. oktober 2017 og til betaling skjer, innen 2 – to – uker fra dommens forkynnelse.
 2. Barnas Hus Norge AS skal betale saksomkostninger til Moods Wholesale AS' konkursbo med 158 051 – etthundreogfemtiåttetusenogfemtien – kroner innen 2 – to – uker fra dommens forkynnelse.»
- (12) Tingrettens begrunnelse var at Barnas Hus og Moods Wholesale hadde avtalt et forbud mot motregning, jf. dekningsloven § 8-1 andre ledd første punktum.
- (13) Barnas Hus anket til Borgarting lagmannsrett, som 12. juni 2020 avsa dom med slik domsslutning:
- «1. Barnas Hus Norge AS har motregningsrett mot Moods Wholesale AS' konkursbos krav med
952 115 – nihundreogfemtitotusenetthundreogfemten – kroner.
 2. Barnas Hus Norge AS frifinnes mot å betale
126 380 – etthundreogtjusekseksentrehundreogåtti – kroner til Moods Wholesale AS' konkursbo.
 3. I saksomkostnader for tingretten og lagmannsretten betaler Moods Wholesale AS' konkursbo 161 630 – etthundreogsekstientusensekshundreogretti – kroner til Barnas Hus Norge AS innen to uker etter forkynning av dommen.»
- (14) Lagmannsretten kom til at Moods Wholesale og Barnas Hus ikke hadde avtalt et forbud mot motregning, at fakturakravene inngikk i boet ved konkursåpningen, og at Barnas Hus hadde et krav på erstatning for den positive kontraktsinteressen etter dekningsloven § 7-8. For de leverte varene anslo lagmannsretten erstatningskravet til 450 000 kroner. For de varene som ikke var levert, ble kravet anslått til 400 000 kroner. I tillegg fant lagmannsretten at Barnas Hus kunne kreve 102 115 kroner for tap av administrasjons- og markedsføringsrabatt. Samlet sett kom altså lagmannsretten til at Barnas Hus har et krav på 952 115 kroner som kan brukes til motregning mot fakturakravene.
- (15) Konkursboet anket til Høyesterett over lagmannsrettens rettsanvendelse og bevisbedømmelse. Prinsipielt ble det anført at motregningsretten er avskåret, subsidiært at

Barnas Hus ikke har et erstatningskrav etter dekningsloven § 7-8 for tapt dekningsbidrag på de leverte varene.

- (16) Høyesteretts ankeutvalg besluttet 26. oktober 2020 å fremme anken til behandling i Høyesterett «for så vidt gjelder rettsanvendelsen knyttet til om Barnas Hus Norge AS har et erstatningskrav mot Moods Wholesale AS' konkursbo for tapt dekningsbidrag på leverte varer».
- (17) Under saksforberedelsen er partene blitt enige om at et eventuelt erstatningskrav for de leverte varene er begrenset til 400 000 kroner. Partene er altså enige om at dersom boet får medhold i Høyesterett, skal den samlede erstatningen som er utmålt av lagmannsretten, reduseres med 400 000 kroner, altså fra 952 115 til 552 115 kroner, jf. lagmannsrettens domsslutning punkt 1. Det er også enighet om at det beløpet som lagmannsretten dømte Barnas Hus til å betale, da skal økes med 400 000 kroner, fra 126 380 til 526 380 kroner, jf. lagmannsrettens domsslutning punkt 2.
- (18) For Høyesterett er det fremlagt skriftlig erklæring fra fire vitner. Saken står i det vesentlige i samme stilling som for lagmannsretten.
- (19) Ankeforhandlingen er gjennomført i fjernmøte, jf. midlertidig lov 26. mai 2020 nr. 47 om tilpasninger i prosessregelverket som følge av utbruddet av covid-19 mv. § 3.

Partenes syn på saken

- (20) Den ankende part – *Moods Wholesale AS' konkursbo* – har i hovedsak anført:
- (21) Barnas Hus har ikke et erstatningskrav knyttet til de leverte varene som kan motregnes mot fakturakravet. Leverandøravtalen har ingen klausul om prisbegrensning, og Moods Wholesale hadde rett til å selge sine varer til lavere priser enn til Barnas Hus. At Barnas Hus fikk et tapt dekningsbidrag som følge av konkursboets opphørssalg, utløser uansett ikke ansvar etter dekningsloven § 7-8. Kjøpsavtalene knyttet til de leverte varene var oppfylt fra Moods Wholesales side før konkursen, og tapet skyldes ikke bortfall av avtalen som følge av konkursen. Boet har ikke trådt inn i avtalen, og krav etter § 7-8 kan ikke bygge på boets disposisjoner.
- (22) Moods Wholesale AS konkursbo har lagt ned slik påstand:
- «1. Barnas Hus Norge AS har motregningsrett mot Moods Wholesale AS' konkursbos krav med kr 552 115.
 2. Barnas Hus Norge AS dømmes til å betale kr 526 380 til Moods Wholesale AS' konkursbo, med tillegg av forsinkelsesrenter beregnet fra 2. oktober 2017.
 3. Moods Wholesale AS' konkursbo tilkjennes sakskostnader for Høyesterett.»
- (23) Ankemotparten – *Barnas Hus Norge AS* – har i hovedsak anført:
- (24) Det fulgte av leverandøravtalen og ulovfestede regler om lojalitetsplikt i kontraktsforhold at Moods Wholesale ikke hadde rett til å selge barnekolleksjonen til andre forhandlere eller

forbrukere til vesentlig lavere priser enn til Barnas Hus. Boets salg til Retail Drift AS ville ha vært et mislighold om det var foretatt av Moods Wholesale før konkursen. Da boet solgte kolleksjonen til sterkt nedsatte priser til Retail Drift AS, måtte Barnas Hus redusere sine priser tilsvarende. Det tapte dekningsbidraget for Barnas Hus er en direkte følge av konkursen. Tapet kan derfor kreves erstattet av boet etter dekningsloven § 7-8.

(25) Barnas Hus Norge AS har lagt ned slik påstand:

- «1. Anken forkastes.
2. Moods Wholesale AS' konkursbo erstatter Barnas Hus Norge AS sakens kostnader for Høyesterett.»

Mitt syn på saken

- (26) Som det vil ha fremgått, hadde Moods Wholesale på konkursåpningstidspunktet levert noe under halvparten av de avtalte varene til Barnas Hus. Ved lagmannsrettens dom er det rettskraftig avgjort at det tapet Barnas Hus har hatt for de varene som ikke er levert, gir grunnlag for et dividendekrav etter dekningsloven § 7-8 som kan motregnes mot vederlagskravet for de leverte varene. For Høyesterett er problemstillingen begrenset til om Barnas Hus også har et krav etter § 7-8 knyttet til de varene som var levert ved konkursåpningen.
- (27) Det er enighet om at disse varene ble levert i rett tid og uten mangler. Barnas Hus anfører imidlertid at Moods Wholesale etter leverandøravtalen ikke kunne selge varelageret til andre forhandlere eller forbrukere til vesentlig lavere priser enn til Barnas Hus. Dersom Moods Wholesale hadde solgt varene til Retail Drift AS for en pris som lå 30–50 prosent lavere enn den veiledende utsalgsprisen som Moods Wholesale og Barnas Hus hadde forhandlet frem, ville det derfor – anføres det – vært grunnlag for erstatning. Når boet til tross for dette har gjennomført et slikt salg, mener Barnas Hus å ha et krav etter dekningsloven § 7-8.
- (28) For at Barnas Hus skal få medhold i sine anførsler, må altså avtalen forstås slik at Moods Wholesale ikke hadde adgang til å selge varene til Retail Drift AS til en så lav pris. Hvorvidt avtalen må forstås slik, er det imidlertid ikke nødvendig for meg å ta standpunkt til. Etter min mening kan salget under enhver omstendighet ikke danne grunnlag for et dividendekrav etter § 7-8.
- (29) Jeg tar utgangspunkt i at et konkursbo har rett til å tre inn i konkursskyldnerens kontrakter, jf. dekningsloven § 7-3. Medkontrahentens krav etter kontrakten skal i så fall dekkes som et massekrav mot boet, jf. § 7-4 første ledd. Dersom boet ikke benytter retten til å tre inn i en kontrakt, kan medkontrahenten som hovedregel heve den, jf. dekningsloven § 7-7. Medkontrahenten kan i så fall ha et krav på dividende etter dekningsloven § 7-8, som lyder slik:

«Dersom en avtale faller bort eller blir hevet som følge av at det åpnes gjeldsforhandling eller konkurs, kan den annen part kreve sitt tap ved at avtalen ikke blir riktigt oppfylt dekket som dividendefordring.»

- (30) Paragraf 7-8 var en nyskaping da den ble vedtatt som en del av dekningsloven. Forut for loven hadde Høyesterett i flere avgjørelser lagt til grunn at konkursskyldneres medkontrahenter ikke kunne kreve erstattet tap som følge av manglende oppfyllelse på grunn av konkurs. Avgjørelsene ble imidlertid kritisert i Brækhus, Konkursrett – utvalgte emner, 1970, side 176 følgende. Brækhus viste særlig til at «[e]n kontrahent kan ikke utenfor konkurs påberope sin egen sviktende økonomi som unnskyldning for sitt mislighold». Det samme burde da «gjelde hvor den sviktende økonomi er så klart manifestert som tilfellet er ved konkurs».
- (31) Konkurslovutvalget – ledet av Brækhus – gjentok denne kritikken, jf. NOU 1972: 20 side 321. Praksis ble oppsummert slik:
- «Medkontrahenten er blitt nektet enhver rett til å kreve dividende av det tap han lider ved kontrakten faller bort som følge av bobehandlingen. HR's begrunnelse for regelen (som kan føres tilbake til *Schweigaard* 'Om Conkurs ...' (1871) s. 168–169) er at boet er i sin fulle rett når det nekter å tre inn i kontrakten, og derfor ikke kan pådra seg noen erstatningsplikt, jfr. Rt-1892-546 på s. 550–551, jfr. s. 553.»
- (32) Deretter fremholdt utvalget:
- «Begrunnelsen er ikke treffende: At boet har opptrådt rettmessig, utelukker masseansvar for boet, men ikke et dividendeansvar for debtors kontraktsbrudd. Reelt sett er det ingen grunn til å opprettholde regelen, jfr. kritikken i [Brækhus, 1970] s. 179-180, som Utvalget slutter seg til. I nærværende paragraf gies det derfor en klar hjemmel for medkontrahentens rett til å kreve dividende av sitt krav på erstatning av tapet ved at kontrakten ikke blir oppfylt.»
- (33) Utvalgets forslag ble senere vedtatt som dekningsloven § 7-8. Bakgrunnen for bestemmelsen er altså at en skyldner etter alminnelige obligasjonsrettslige regler vil være ansvarlig på objektivt grunnlag for kontraktsbrudd som skyldes pengemangel, og at det ikke er grunn til at dette skal stille seg annerledes der den svake økonomien har ført til at skyldneren går konkurs. I dette ligger det at ansvar etter bestemmelsen ikke skal bygge på boets handlemåte, men på skyldnerens økonomiske situasjon, og at det er åpningen av konkurs eller gjeldsforhandling som utløser ansvaret. Dette ble også fremholdt av Brækhus, 1970, side 179, der han sondret mellom krav som oppstår som følge av at avtalen ikke blir oppfylt av skyldneren, og krav som følger av boets opptreden:
- «En eventuell dividenderett for medkontrahenten kan ikke bygges på at boet, dvs. [bo]bestyrer og kreditor-utvalg, har begått kontraktsbrudd – i så fall ville jo ansvaret ha blitt en masseforpliktelse.»
- (34) NOU 1972: 20 har ikke tilsvarende formuleringer, men det er ikke grunn til å tro at Konkurslovutvalget hadde et annet syn enn Brækhus. Det samme gjelder Justisdepartementet og Stortinget.
- (35) I vår sak er, som nevnt, de aktuelle varene levert til Barnas Hus i rett tid og uten mangler. Det er videre på det rene at boet ikke har trådt inn i avtalen, og at boet derved ikke er forpliktet etter denne. Reelt sett bygger likevel anførselene til Barnas Hus på at boet begikk kontraktsbrudd da varelageret ble solgt til Retail Drift AS. Som Brækhus påpeker, kan imidlertid ikke erstatningsansvar for skyldneren – nå basert på dekningsloven § 7-8 – bygge på boets handlinger.

- (36) Som nevnt er boet bare forpliktet av avtaler som det trer inn i. Dersom boets salg av varelageret til redusert pris skulle utløst ansvar etter § 7-8, ville boet i realiteten likevel være bundet av deler av avtalen. Foruten at dette strider mot utgangspunktene om boets frihet til å velge hvilke kontrakter det vil tre inn i, ville det bli vanskelig for boet å realisere skyldnerens aktiva til beste for kreditorfelleskapet, jf. konkursloven § 85 første ledd og § 117 første ledd.
- (37) Hvis Barnas Hus skulle få medhold i sitt syn, ville selskapet dessuten reelt sett ha skaffet seg en fortrinnsrett til fortrensel for de andre kreditorene. Ved ikke å realisere varene kunne boet riktignok ha unngått at Barnas Hus kom i en slik situasjon, men også en slik fremgangsmåte ville ha gått ut over kreditorfelleskapet. Det er vanskelig å se noen gode grunner for at Barnas Hus – som har mottatt varer på kreditt – skal kunne posisjonere seg på denne måten.
- (38) En forutsetning for at et dividendekrav skal kunne meldes i boet, er for øvrig at kravet er oppstått før konkursåpningen, jf. dekningsloven § 6-1. Det samme gjelder for krav som brukes til motregning, jf. dekningsloven § 8-1. I vår sak er det handlinger i etterkant av boåpningen som eventuelt utløser erstatningskravet, nemlig boets salg til Retail Drift AS. Kravet til Barnas Hus bryter således også med disse forutsetningene.
- (39) Jeg nevner også at § 7-8 bare gir medkontrahenten krav på erstatning i de tilfellene hvor avtalen «faller bort eller blir hevet» som følge av konkursen. Ordene «faller bort» ble tilføyd ved endringslov 3. september 1999 nr. 72. Forarbeidene viser imidlertid at tilføyelsen ikke skulle innebære noen realitetsendring, jf. Ot.prp. nr. 26 (1998–1999) side 12 og 256–257. Ansvar forutsetter fortsatt at avtalen er hevet. I vår sak har det ikke skjedd. Tvert imot har Barnas Hus beholdt de leverte varene og solgt dem videre, også etter at det ble klart at boet hadde solgt varelageret til Retail Drift AS til den reduserte prisen.
- (40) Barnas Hus har etter dette ikke et erstatningskrav etter dekningsloven § 7-8 knyttet til de varene som er levert.
- (41) Som nevnt er partene enige om at den samlede erstatningen som lagmannsretten har utmålt, da skal reduseres med 400 000 kroner, altså fra 952 115 til 552 115 kroner, jf. domsslutningen punkt 1. Det er også enighet om at det beløpet som lagmannsretten dømte Barnas Hus til å betale, økes med 400 000 kroner, fra 126 380 til 526 380 kroner.
- (42) Anken har etter dette ført frem.
- (43) Partene har inngått avtale om sakskostnadene for tingretten og lagmannsretten, og de har derfor bare lagt ned påstand om sakskostnader for Høyesterett. Jeg forstår avtalen slik at sakskostnadskravene for Høyesterett skal avgjøres ut fra den ramme saken hadde under ankebehandlingen. Konkursboet har da vunnet saken for Høyesterett fullt ut og har krav på sakskostnader etter hovedregelen i tvisteloven § 20-2 første ledd. Boet har krevd sakskostnader med 100 800 kroner med tillegg av rettsgebyr på 28 128 kroner, til sammen 128 928 kroner. Kravet tas til følge, jf. tvisteloven § 20-5.

(44) Jeg stemmer for denne

D O M :

1. Barnas Hus Norge AS har rett til å motregne et krav på 552 115 – femhundreogfemtittusenettthundreogfemten – kroner mot kravet fra Moods Wholesale AS' konkursbo.
2. Barnas Hus Norge AS dømmes til å betale 526 380 – femhundreogtjuesekstusentrehundreogåtti – kroner til Moods Wholesale AS' konkursbo, med tillegg av forsinkelsesrenter beregnet fra 2. oktober 2017.
3. I sakskostnader for Høyesterett betaler Barnas Hus Norge AS til Moods Wholesale AS' konkursbo 128 928 – etthundreogtjueåttetusennihundreogtjueåtte – kroner innen 2 – to – uker fra forkynning av denne dom.

(45) Dommer **Arntzen:**

Særmerknad

- (46) Jeg er kommet til samme resultat som førstvoterende, men på et annet grunnlag.
- (47) Når det gjelder dekningsloven § 7-8, slutter jeg meg til førstvoterendes gjennomgang av forhistorien, herunder at endringen av ordlyden i 1999 ikke innebar noen realitetsendring i konkurstilfellene. Jeg ser imidlertid slik på bestemmelsens anvendelsesområde:
- (48) Erstatningsbestemmelsen i dekningsloven § 7-8 kommer til anvendelse dersom «en avtale faller bort eller blir hevet som følge av at det åpnes gjeldsforhandling eller konkurs». Etter mitt syn gjelder den også ved *delvis* bortfall eller heving, for eksempel ved bortfall av avtalte tilleggsytelser eller aksessoriske avtalevilkår. En slik forståelse er i tråd med lovens formål, jf. NOU 1972: 20 side 321 om at bestemmelsen «naturlig [kan] oppfattes som en regel om opphevelse av det gjeldende prinsipp om at erstatningsansvar for kontraktsbrudd som følge av konkurs ikke kan gjøres gjeldende som konkursskrav». Ut over at det objektivt sett må foreligge et «kontraktsbrudd som følge av» gjeldsforhandling eller konkurs, kan jeg ikke se at det ligger noen ytterligere begrensning i formuleringen om at avtalen faller bort eller «blir hevet», se Sandvik, Lærebok i materiell konkursrett, 1985, side 83 om den opprinnelige lovteksten. Jeg kan heller ikke se at det har betydning om avtalen pålegger skyldneren en unnlatesplikt eller en handleplikt. Hvordan avtaleforpliktelsene er utformet, vil ofte bero på tilfeldigheter eller hensiktsmessighetsvurderinger som ikke kan være avgjørende for erstatningsbestemmelsens rekkevidde.
- (49) Som påpekt av førstvoterende er boet i sin fulle rett til *ikke* å tre inn i skyldnerens kontrakter, og det blir da ikke *selv* «berettiget og forpliktet på avtalens vilkår», jf. dekningsloven § 7-3 første ledd og § 7-4 første ledd. Et erstatningskrav etter § 7-8 bygger nettopp på at det ikke skjer en slik inntreden. Dette kom klart til uttrykk i den opprinnelige utformingen av bestemmelsen, der opphørsgrunnen var knyttet til at «boet ikke trer inn» i avtalen. Som det fremgår av Ot.prp. nr. 26 (1998–1999) side 258, dekker også den någjeldende ordlyden tilfeller «hvor grunnlaget for hevingen er at boet ikke trer inn, oppfyller eller stiller sikkerhet, jf. § 7-7 første ledd første punktum ...». Et

erstatningskrav etter § 7-8 bygger følgelig ikke på at boet har begått kontraktsbrudd, eller at boet er bundet av avtalen. Det er *skyldnerens* forhold som er erstatningsbetingende, nemlig at hans svake økonomi har ført til konkurs, som igjen har ført til bortfall av avtalen, se Brækhus, Konkursrett – utvalgte emner, 1970, side 179. Det § 7-8 regulerer, er kort og godt under hvilke omstendigheter et erstatningskrav for «tap ved at avtalen ikke blir riktig oppfylt» er dividendeberettiget i konkurs på lik linje med andre konkursfordringer.

- (50) Jeg kan ikke se at dekningsloven § 6-1 om at kravet må være oppstått før konkursåpningen – eventuelt som en uforfalt eller betinget fordring etter § 6-2 – vil kunne være til hinder for å anerkjenne et ellers berettiget erstatningskrav etter § 7-8 som dividendeberettiget i boet. I litteraturen har det vært lagt til grunn at erstatningskravet må anses oppstått før konkurs, se Brækhus, 1970, side 177; Andenæs, Konkurs, 3. utgave, 2009, side 230; og Hatling, Johansen og Sjøli, Konkursrett i et nøtteskall, 2018, side 107–108. Det har alternativt vært fremholdt at § 7-8 er en særskilt hjemmel for dekning av dividendefordringer uavhengig av når erstatningskravet er oppstått, se Tjaum, Valuta- og renteswaper – en rettslig studie, 1996, side 404–405.
- (51) Så langt mener jeg at dekningsloven § 7-8 i prinsippet kommer til anvendelse på erstatningskravet i vår sak. Boet trådte ikke inn i leverandøravtalen, og avtalen falt derved bort som følge av konkurs. Boet sto da fritt til å realisere restlageret av barneklær til beste for kreditorfellesskapet uavhengig av hva som måtte følge av leverandøravtalen, jf. konkursloven § 85 første ledd og § 117 første ledd.
- (52) Etter mitt syn har imidlertid Barnas Hus ikke lidt noe tap ved at avtalen i tilknytning til de gjennomførte leveransene ikke er blitt «riktig oppfylt». Leverandøravtalen inneholder ingen uttrykkelige bestemmelser om at Moods Wholesale plikket å selge sine varer til minstepriser – verken til andre forhandlere eller fra egne butikker. Avtaler mellom næringsdrivende skal tolkes objektivt, og jeg kan vanskelig se at det er grunnlag for å innfortolke eller utlede en forpliktelse om minstepriser på annet grunnlag. Det kan tvert imot reises spørsmål om et slikt prisregulerende avtalevilkår ville vært ugyldig som stridende mot konkurranserettslige regler. I så fall nyter avtalevilkåret selvfølgelig heller ikke erstatningsrettslig vern i konkurs. Da partene ikke har behandlet konkurranserettslige regler, går jeg ikke nærmere inn på dette.
- (53) Min konklusjon er at anken forkastes og at boet tilkjennes sakskostnader.
- (54) Dommer **Ringnes:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende, dommer Falkanger.
- (55) Dommer **Bergh:** Likeså.
- (56) Dommer **Matningsdal:** Likeså.

(57) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

1. Barnas Hus Norge AS har rett til å motregne et krav på 552 115 – femhundreogfemtittusenett hundreogfemten – kroner mot kravet fra Moods Wholesale AS' konkursbo.
2. Barnas Hus Norge AS dømmes til å betale 526 380 – femhundreogtjusekstusentrehundreogåtti – kroner til Moods Wholesale AS' konkursbo, med tillegg av forsinkelsesrenter beregnet fra 2. oktober 2017.
3. I sakskostnader for Høyesterett betaler Barnas Hus Norge AS til Moods Wholesale AS' konkursbo 128 928 – etthundreogtjueåttetusennihundreogtjueåtte – kroner innen 2 – to – uker fra forkynning av denne dom.